ANUL XII. No. 1310 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 28 Martie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

F.S.S.R. - U.F.S.R. - motociclismul şi popicele

—oOXOo—

Pe marginea unei hotărâri interesante

Se ţinea — sunt câţiva buni ani de atunci — adunarea generală a fostului F. S. S. R. sub cupola „Fundaţiei Universitare Carol I". Cadrul solemn molipsise desbaterile şi aveai impresia că eşti faţă la una din şedinţele Camerii Comunelor, unde, cei cari urcă treptele tribunei drămuesc de o sută de ori fiecare cuvânt înainte de a-l face auzit. In această atmosferă de muzeu, s'au luat o seamă de hotăriri de mare importanţă pentru buna desfăşurare a sportului românesc, după ce, bineînţeles, reprezentanţii grupărilor din întreaga ţară şi-au spus în cuvinte măsurate, durerile.

Ca din senin însă şi, poate, pentru a se reaminti celor prezenţi pe ce lume se află, atmosfera de parlamentarism britanic s'a transformat într'o furtună neaoş românească.

Ce se întâmplase? Un domn cu părul cărunt a cerut cuvântul şi după introducerea de rigoare, a aruncat în plină adunare, următoarea frază:

— „Cer adunării generale să binevoiască a hotări admiterea în F. S. S. R. a sportului motociclist, care întruneşte toate însuşirile cerute de statutele acestui înalt for. De altfel, motociclismul românesc este pe pragul unei desvoltări extraordinare de pe urma căreia sportul românesc nu va avea decât de câştigat".

Şi n'a apucat să termine fraza omul cu părul cărunt, că un vuet de protestare vehementă a izbucnit de pe toate băncile cu delegaţi.

— „Ce-i aia motociclism?
— „Nu admitem!...
— „De asta ne arde nouă?
— „Stai jos! Stai jos! Stai jos!...

Omul a stat şi motociclismul n'a fost admis ca sport în cadrul F. S. S. R., pentrucă se opuneau delegaţii cluburilor de football, rugby, atletism, natatie şi celelalte...

Că nu mult după aceea massele de spectatori au ratificat printr'un interes covârşitor manifestat, existenţa însuşirilor sportive ale motociclismului, faptul n'are nici o importanţă. F. S. S. R.-ul a dovedit însă că posedă o sită foarte deasă şi că nu oricine-i poate trece pragul.

*

Duminică F. S. S. R.-ul s'a adunat din nou. De data aceasta sub firmă nouă — U. F. S. R. — şi, în conformitate cu cerinţele statutare, într'o alcătuire nouă: în locul delegaţilor de club, delegaţi de federaţii. Adică un parlament corporativ în care fiecare ramură de sport trimite trei reprezentanţi. Selecţionarea a implicat prin ea însăşi desbateri academice. S'a vorbit măsurat şi cu judecată.

Până când s'a ridicat un domn, nu tocmai cărunt, care a vorbit cam aşa:

— „Cer adunării generale să binevoiască a hotări admiterea în U. F. S. R. a sportului popicelor, care... (completaţi fraza cu argumentaţia de acum câţiva ani a domnului cărunt provocatorul vacarmului dela Fundaţie).

De data aceasta nivelul urcat al desbaterilor n'a fost coborât nici măcar cu un milimetru, pentrucă n'au mai fost delegaţi de club cari să protesteze cu indignare. Din contră, s'a discutat civilizat şi în contradictoriu. Propunătorul a adus o seamă de dovezi concludente în susţinerea tezei sale. Şi anume: „popicele fiind un sport înglobat într'o federaţie internaţională, nu noi suntem acei cari avem să-i cântărim valoarea". Apoi: „popicele se joacă foarte mult în Ardeal, aşa că, de vreme ce se joacă, şi încă în Ardeal, nu pot fi decât sport sută la sută".

Inaltul for a discutat problema aproape o oră. Şi, după ce a fost cercetată pe toate feţele, a dat sentinţa: popicele sunt sport şi au dreptul să se organizeze în federaţie autonomă, adică să facă parte integrantă din U. F. S. R.

*

Iată două fapte, întâmplate la interval de ani, puse una lângă alta. Motociclismul alungat cu picioare de către F. S. S. R., iar popicele îmbrăţişate cu entuziasm de către U. F. S. R. Sarcina de a scoate morala vi-o lăsăm dv. Noi ne mărginim doar să disecăm fondul argumentaţiei care a dus la împăunarea popicelor naţionale cu pretenţiosul titlu de „sport".

Se pretinde aşa dar că popicele sunt dirijate de o federaţie internaţională. Cel care a obţinut sanctificarea celor nouă bete şi a reglementărei bilei de lemn, n'a prezentat acte doveditoare. A fost crezut pe cuvânt, pentrucă aşa se procedează între gentlemeni (vorba povestei: ca la Londra). Noi însă, cari nu facem parte din comitetul U. F. S. R., n'avem motive speciale să credem pe cuvânt. Şi de aceia, rugăm, dacă se poate, să ni se facă dovada, mai ales că nu ne-a fost dat până în momentul când scrim rândurile de faţă, să auzim de vreun match de popice Franţa—Germania, Italia—Austria şi aşa mai departe. N'am auzit nici măcar de lupte inter-club prin vre-o popicărie din străinătate, pentrucă, dacă ar fi fost, desigur că s'ar fi scris pe undeva. Şi cum noi răsfoim aproape toate ziarele străine cari se ocupă de sport, desigur că am fi aflat la vreme evenimentul cu adevărat senzaţional.

Aşa dar, mai întâi dovada.

Apoi, afirmaţia că popicilor nu le-a fost necesară decât organizarea în cadrul unei federaţii, pentru

L. ROŞIANU

(Continuarea în pagina II-a)

O ultimă soluţie...

O lună înainte de Sfântul Gheorghe, două cluburi bucureştene au fost deci evacuate depe terenul pe care aveau calitatea incomodă de chiriaşi: Juventus şi C. F. R.

Nu au avut prea mult calabalâc. Nici nu aveau unde să-l ducă dealtfel. O tribună, rămasă intactă până acum. O peluză devastată pe jumătate de lucrătorii Cetăţii universitare. Câteva tricouri şi perechi de ghete, depozitate în cabina din fund. Şi atât.

Ba nu.

Două nume cari au crestat în răbojul footballului românesc două dâre de realizări admirabile, şi o înfrigurată dorinţă de a-şi continua existenţa. Bagaj, care nu are nevoe de terenuri, pentruca să fie depozitat. Şi pe care, oricât s'ar căzni, târnăcoapele nu tocmai grăbite ale lucrătorilor, nu-l vor putea evacua din Bulevardul fostei arene Romcomit.

O lună înainte de sorocul tradiţional al mutărilor, Juventus şi C.F.R. au fost deci evacuate. Au fost silite să se mute.

Dar unde?

C. F. R.-eul anunţă o arenă, nu ştiu pe unde, amenajată nu ştiu când, cu fonduri nu ştiu cum colectate. Să zicem că va fi. Fiindcă chiar dacă nu se va realiza, «salturile depe linie» sunt un divertisment obişnuit la C. F. R.

Dar Juventus?

Intr'o convorbire mai veche cu un şi mai vechiu conducător al Juventus-ului ni s'au divulgat îngrijorări alarmante: obligaţii în Divizia naţională, electrificarea Romcomitului, deficituri neacoperite încă, angajamente certe cu echipe străine.. Mai ales angajamentele acestea.

Unde să fie transportat un astfel de colet de obligaţiuni, rămase deodată în aer? La Venus? Dar şi Venus are obligaţiuni. La Unirea? Dar şi Unirea are program. La Macabi? Dar terenul acesta nu s'a netezit încă.

Unde atunci?

O singură soluţie mai există (în afară de aceia a unui faliment inacceptabil): O. N. E. F.-ul. Teren admirabil, fără angajamente de durată şi fără chiriaş.

Dece nu se realizează o fuziune Juventus—O. N. E. F., în sensul unei conlucrări în care roş-albaştrii ar aduce echipă, program şi fonduri? Iar O. N. E. F.-ul teren şi o rezonabilă participare la beneficii?

Ce se opune unei astfel de fuziuni?...

GEORGE FULGA

Părerile autorizate după matchul dela Pardubice

AMBELE ECHIPE INAINTEA DISPUTEI

Opiniile d-lor Octav Luchide, N. Lucescu şi C. Rădulescu, însoţitorii echipei noastre. — Câteva păreri ale jucătorilor. — Cotormani se explică

Pe primul plan al footballului românesc şi în toate cercurile sportive, subiectul la ordinea zilei este drawul dela Pardubice.

La toate reportagiile publicate până astăzi, considerăm utile completările cari le facem la rubrică şi declaraţiile de mai jos.

Ce crede d. Octav Luchide

«Repet impresia pe care am comunicat-o corespondentului ziarului dvs.

Sunt nemulţumit. Echipa n'a corespuns aşteptărilor.

«M'a impresionat îndeosebi faptul că: Bodola, Bindea şi Cotormani pe care am contat mai mult n'au corespuns.

Dar cauza principală a insuficienţei performanţei dela Pardubice, este cu totul de altă natură.

Echipa noastră n'a corespuns sub raportul condiţiunilor fizice. Altă dată, în faţa unor adversari la fel de dificili, echipa noastră a operat cu o uşurinţă mult mai pronunţată.

«Cred că imperativul momentului este să ne refacem echipa. Să urmărim actualul cadru şi să-i dăm o deosebită însemnătate evoluţiei în care va intra odată cu primele zile ale lunei Aprilie. Altfel, în ajunul matchului cu Jugoslavia, problema echipei naţionale va fi complect deschisă. Cum s'a mai întâmplat înainte cu 3 ani».

D. N. Lucescu ne spune:

„Cred că echipa României merita mai mult decât un draw. Nu contest prin aceasta valoarea echipei cehoslovace. Faţă de situaţiile cari le-am avut pe teren am fi putut ajunge însă la un 4-1 sau 5-2. Nu sunt de părere că jocul de la Pardubice trebue să ne alarmeze. Din contra, o bună parte din jucători deţin o formă bună, iar ceilalţi nu vor întârzia să-şi revină. E cazul ca pentru matchul cu Jugoslavia să facem unele pregătiri astfel încât să lărgim cadrul de selecţionare.

„Din echipa României mi-a plăcut cel mai mult Moravetz şi cel mai puţin Cotormani.

„Cehoslovacii ne-au opus o echipă în care s'a selecţionat fără să se facă o deosebire între amatori şi profesionali.

„Sunt convins că mai curând decât se crede, cea mai mare parte a echipei care ne-a fost opusă, va figura în prima selecţiune a Cehoslovaciei".

D. C. Rădulescu

«Am avut neşansă, de a nu lua conducerea cu 4-1, atunci, când am avut ocazia. Multe din comentariile cari se fac acum cu siguranţă că nu s'ar fi făcut.

«Echipa noastră are nevoie de o pregătire mai intensă, ca s'o punem la punct: E cazul să sperăm că selecţionaţii actuali, în general jucători tineri, vor reveni şi înaintea matchului cu jugoslavii, nu vom avea o situaţie prea grea».

JUCATORII

La sosire, în gara de Nord, CHIROIU ne-a spus:

«Am jucat, cum fac întotdeauna în echipa României.

«Aflu că mi se reproşează unul din goaluri. Trebue să adaug că mingea a avut un efect greu de temperat, atunci când am încercat să interceptez.

ROBE se pare că a fost nedreptăţit de criticile prea severe cari i s'au făcut.

Uniristul a făcut la Pardubice o partidă bună şi ne-a spus: «Voi fi mulţumit împreună, cu toţi conducătorii clubului din cari fac parte, dacă la Unirea voi juca aşa cum am jucat la Pardubice».

E cazul să adăugăm că Robe a avut de luptat cu aripa stângă cehoslovacă, partea cea mai bună a echipei.

COTORMANI

a declarat corespondentului nostru din Timişoara:

Am impresia că mi se atribue cea mai mare parte din răspunderea rezultatului.

«Nu neg că am făcut o partidă slabă, insuficientă în raport cu alte ieşiri internaţionale ale mele. Nu cred însă că-mi revine întreaga răspundere. a condiţiei fizice proaste, în care a fost toată echipa».

REP.

Frim şi Dimitrescu au fost decoraţi cu „Coroana României"

Prin decretul regal No. 398 din 19 Februarie 1934, au fost numiţi membri ai Ordinului «Coroana României» în gradul de cavaler: ing. AL. FRIM şi av. V. DIMITRESCU, cei doi campioni mondiali la bob-ul de două persoane.

*

După cum se vede, M. S. Regele a răsplătit aşa cum ştie El să răsplătească pe cei doi excelenţi sportivi cari au consolidat prestigiul sportiv al României peste hotare.

Un scandal în Jugoslavia

BELGRAD, 25. — Scandalul isbucnit în legătură cu turneul campioanei Jugoslaviei, „B.S.K.", în Egipt, a luat proporţii foarte însemnate. S'a stabilit că „B.S.K." a jucat 2 matchuri cu echipa naţională a Egiptului sub numele de „echipa naţională a Jugoslaviei", nefiind autorizată de nimeni să reprezinte sportul jugoslav. Opinia publică cere sancţiuni foarte severe — anume suspendarea pe 6 luni a clubului şi demisia întregului comitet al Federaţiei de football, care este acuzat de complicitate. S'a angajat o polemică foarte vie în presă, şi se pare că va fi sesizată şi justiţia.

Deocamdată toată presa sportivă, cluburile şi toţi adevăraţii sportivi cinstiţi şi obiectivi, condamnă foarte aspru purtarea conducătorilor clubului „B.S.K.", care pentru a încheia contracte mai avantajoase clubului lor nu s'au sfiit să falsifice adevărul şi să prezinte „B.S.K." în străinătate drept selecţionata Jugoslaviei.

ECHIPA NAŢIONALA ASCULTAND IMNUL REGAL ROMAN

Matchurile internaţionale de rugby ale României

—oo—

Paris—Bucureşti; România—Italia; C-té Atlantique—România; Turneul României în Franţa şi două matchuri ale Stadiului Român

Rugby-ul a intrat pe mâini bune. Ceiace în primul moment se părea o utopie a ajuns azi o realitate şi datorită activităţii intense a organelor de conducere, s'a alcătuit definitiv următorul calendar sportiv internaţional:

8 Aprilie 1934: Stadiul Român—A. S. Chéminaux de L'Etat, la Bucureşti.

10 Aprilie 1934: Paris—Bucureşti, la Bucureşti.

15 Aprilie 1934: Italia—România, la Bologna.

17 Mai 1934: Gallia Sport Nantois—Stadiul Român, la Bucureşti.

20 Mai 1934: România—C-té Atlantique, la Bucureşti.

17 Iunie 1934: Italia—România, la Bucureşti.

18 Decembrie 1934: Turneul echipei României la: Toulon, Bayonne, Paris,

(Continuarea în pagina 4 a)

Marcel Thil nu vrea să-l întâlnească pe Roth...

...decât la Paris! a declarat Taitard. Pe vremea când Thil era mecanic

PARIS 27. — Marcel Thil întâlneşte astă seară la «Palais des sports» pe spaniolul Alfara, pentru titlul Europei la categoria semi-grea.

Matchul este un fel de ultim examen, înaintea întâlnirei în care Thil va trebui să-şi pună în joc titlul de campion mondial mijlociu, în faţa lui Roth.

— Când va avea loc matchul cu Roth? l-am întrebat azi dimineaţă pe Taitard.

— Nu ştiu nimic deocamdată! mi-a răspuns Taitard. Un singur lucru e sigur: că matchul se va disputa, şi că se va disputa după toate probabilităţile, la Paris. *Fiindcă Thil nu vrea să-şi pună titlul în joc, decât la Paris.*

— Dickson nu are cu Thil un contract de exclusivitate?

— Nu. El este acela însă care i-a înlesnit să cucerească titlul mondial mijlociu. Este just deci să i se acorde un fel de preferinţă. Şi apoi — a continuat Taitard, prudent — este preferabil întotdeauna să boxezi la tine... Nu se opune nimic ca matchul să se facă la Bruxelles. Cred însă, că are mai mulţi sorţi să fie perfectat la Paris...

THIL MECANIC

Există un capitol din existenţa lui Thil, pe care marele public nu l-a detaliat încă.

Perioada în care Thil îşi terminase tocmai armata şi se pregătea să debuteze în box.

La Cherbourg, unde şi a făcut armata ca marinar, Thil a urmat pe monitorul «LA BOURVASQUE o şcoală de mecanici.

Se părea că va rămâne toată viaţa mecanic.

— Mi-am procurat — mi-a povestit Thil — un loc de mecanic la uzinele «Citroen».

— *Cât timp ai stat la Citroen?*

— Aproape doi ani. In fiecare dimineaţă, la cinci, în drum spre uzină devoram în «metro» ultimele performanţe ale campionilor noştri. Seara, tot cu metro-ul, mă duceam la sala de antrenament a lui Taitard, în Fauborg Saint-Jacques, unde mă antrenam cu aşii de atunci, ai sălii: Jansen, Paillaux şi Kessler.

Apoi, am părăsit uzina. Am rămas numai boxeur.

Imi aduc aminte însă şi acum cu plăcere, de râvna cu care îmi împărţeam dimpul între uzină şi box»...

Câţi dintre boxerii noştri ar mărturisi cu aceiaş sinceritate meseria pe care au avut-o înainte de a fi devenit «aşi»?...

COR.

Interviewurile noastre

De vorbă cu d. inginer V. Nicolau

—oo—

Preşedintele secţiunei de lupte greco-romane a C. F. R.-ului ne vorbeşte despre activitatea grupării şi răspândirea acestui sport în massele ceferiste

Sportul luptelor greco-romane, a început din nou să mişte.

Deşi federaţia, condusă de d. Camil Manuilă, îşi are sediul în Ardeal, trei grupări sportive din Bucureşti, desfăşoară o activitate intensă pe acest tărâm.

C. F. R., Tirul şi Titanic, sunt cele trei grupări în cari activează tinerii doritori de a practica acest sport. Dintre ele, C. F. R.-ul posedă fără îndoială elementele cele mai viguroase şi capabile să ducă la propăşire acest folositor sport.

Am căutat să-l vedem pe d. inginer V. Nicolau, preşedintele secţiunei de lupte greco-romane al asociaţiei C. F. R. pentru a căpăta câteva lămuriri asupra activităţii acestei ramuri de sport.

L-am găsit la atelierele Griviţa, (d. inginer V. Nicolau este inspectorul general al atelierelor) şi după formalităţile de rigoare am intrat în miezul chestiunei.

Luptele greco-romane la C. F. R.

«Sunt mulţumit că pe zi ce trece creşte animaţia şi dorinţa de a exercita acest sport în rândurile lucrătorilor şi funcţionarii ceferişti.

«Dela o secţiune mică, am ajuns să avem astăzi peste 80 de elevi, cari urmează regulat cursurile de lupte greco-romane, predate de profesorul Nicolae Şerbănescu şi ajutorul său Teodor Cataramă.

«Astăzi, mă pot mândri că avem 20 de elemente cari fac cinste grupărei C. F. R. în toate reuniunile intercluburi».

Victorii şi reuniuni amicale

«In cursul acestui sezon am reuşit să înghebăm câteva reuniuni cari s'au soldat cu un deosebit succes moral şi material.

«Astfel la Oradia, am reuşit să ne clasăm în frunte într'o reuniune la care au luat parte 6 asociaţiuni sportive din Ardeal.

«Deasemenea la Timişoara, la Bucureşti, la Lugoş şi la Călăraşi, echipa noastră a recoltat succese frumoase în faţa unor elemente de o valoare necontestată.

«Nu mai departe decât săptămâna trecută gruparea noastră a participat la campionatul Ligei de Vest, care s'a desfăşurat la Lugoş unde un ceferist, Vereş Ludovic s'a clasat în fruntea categoriei uşoare, iar un altul — Dinu Ilie — a fost al treilea clasat la categoria aer.

Reuniuni interesante

«Dorinţa mea primordială este să văd luptele ridicate în vechiul regat

(Continuarea în pagina II-a)